

ringen dertil et Forlangende om nye Skatter. De simple og rimelige Nedsættelser, som dette Thing forlangte, stødte paa den mest haardnakkede Modstand fra Regjeringens Side, fordi den maatte have fuld eller næsten fuld Kompensation. Det vilde da ikke være urimeligt, om dette Thing overfor et Finanslovforslag som det foreliggende stillede saa simpelt et Forlangende som, at der maa finde saadanne Statternedsættelser Sted, at der er Mening i at gaa ind paa den nuværende Regjering's Finanslovforslag, for naar man staar overfor en Regjering, der opkræver Skatter paa en Maade, som vi finde uretfærdig, idet Bevillingen af disse Skatter er given under helt andre Forudsætninger end de nu eksisterende, naar vi fremdeles finde, at denne Regjering forvalter disse Penge daarlig, og naar endelig hele Regjeringens finansielle Politikk er i Modstrid med dette Thing, forekommer det mig i Virkeligheden, at denne Finanslov er temmelig ubrugelig for dette Thing.

Fogtmand: Det er naturligt, at under de Forhold, vi i det Hele leve under, er der ikke nogen særlig Anledning eller Opfordring til at fordybe sig i Enkeltheder ved Lovgivningsarbeidet. De Resultater, man i det Hele venter sig deraf, ere saa smaa, at man ikke har nogen Opfordring dertil. I samme Forhold derimod, som Interessen for det almindelige Lovgivningsarbejde efter Forholdenes Natur svækkes og slappes noget, stiger sikkert paa den anden Side Trangen til, hvor Leilighed gives, at se Administrationen betydelig paa Fingrene, at udøve en betydelig Kritik overfor Administrationens Udførelse af sit Hverv. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, som aabnede Debatten igaar, opregnede en hel Række Tilfælde, som tjente til at karakterisere den Administration, under hvilken vi med dette Regjeringssystem leve her i Landet. Jeg skal ikke gaa ind paa mange Ting, men ganske særlig holde mig til eet Spørgsmaal paa Administrationens Omraade, nemlig Politiets Anvendelse paa politiske Møder sidste Sommer, ganske særlig i Affæren ved Syberup. Jeg finder mig særlig foranlediget dertil, dels fordi jeg kjender og har havt bedre Leilighed til at kjende denne Sag end formentlig noget andet Medlem i denne Sal, og dels da jeg repræsenterer en Egn, som er meget interesseret i, at dette Spørgsmaal bliver draget frem og oplyst paa behørig Maade. Det er sikkert nok, at det er et stort Gode for et Statssamfund at have et energisk, dygtigt og paalideligt Politikk med dertil hørende Dommere og Retsvæsen, et Gode, som formentlig

alle Statsborgere ville prise sig meget lykkelige ved, naar det virker i det Hele paa en virksom og heldig Maade. Men for at det skal kunne det, er det en absolut Betingelse, at den udøvende Politimyndighed ved alle Leiligheder søger at bevare den fornødne Autoritet overfor den almindelige Retsbevidsthed og overfor den Befolkning, den lever iblandt; det er Betingelsen for, at Politiet kan virke paa en heldig og fuldstændig Maade til Opfyldelsen af sit Hverv. Saa snart Politiet synker i Autoritet overfor den almindelige Retsbevidsthed, tabes sikkert Noget af det Gode, som det ellers kunde medføre. Det er i den Henseende nødvendigt for Enhver, som har Noget med Politivæsenet eller Retsvæsenet at gjøre, at vise en meget omfjtsfuld Optræden, men det er ganske særlig nødvendigt, at de øverste Myndigheder, særlig Landets Justitsminister, ser sine underordnede Betjente paa Fingrene i denne Henseende. Der er en meget stor Fare tilstede, naar man kommer til at benytte Politiet til Andet end rent kriminelle Sager, kommer til at blande det ind i noget som helst Andet, f. Ex. en politisk Situation, som ikke har nogen ren kriminel Side; der er en meget stor Fare derved og da navnlig, fordi det svækker Tilliden til Politiets hele Stilling og dets Autoritet i mange andre Forhold. Jo mere man drager det ind i Forhold, hvor det strengt taget ikke hører hjemme, desto mindre Autoritet faaer det i de Forhold, hvor det egentlig hører hjemme. Det er det, som man er begyndt paa i Sommer. Det kan ikke nytte Noget, hvorledes man saa end farver denne Sag, og hvilke Undskyldninger man end vil dække sig bag ved: man vil dog ikke faae noget Menneffe her i Landet til at tro Andet, end at man har begyndt at drage Politiet ind som Støtte for politiske Partier, og hvor kjont man end kan bevæge sig i denne Sag, faar man dog ikke noget Menneffe til at tro Andet; end ikke de, som sige Andet, tro vist ret selv derpaa. Naar man ser denne Politiets Andendelse, skal jeg ikke negte, at der foreligger en ret naturlig Forbindelse mellem dette og det øvrige System, som er fulgt fra Regjeringspartiets Side, fra de Herrer, der som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), ere villige til at lyde det Navn „Estruppere“ og „Provisorister“, som man finder for godt. Man kan godt se Sammenhængen i dette System, men desuagtet er det i det praktiske Udslag noget Nytt i vor Historie. Vi have dog ikke kjendt det paa denne Maade før som i denne Sommer, og naar man staar overfor noget Nytt i et Statssamfund, er det ganske naturligt,